

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.358/2024/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Németh és Palatics Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe.; ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd

Az alperes

alperes, felperes címe

Az alperes képviselője:

Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.20.905/2024/5.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest üzemeltető cég1 Zrt.-t (cég székhelye), hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül a portál oldal címlapján „link” elnevezéssel megnyitható link alatt 24 óráig, továbbá a cikkben a cikk címe felett a cikk elérhetőségének időpontjáig az alábbi helyreigazító közleményt tegye közzé: „Helyreigazítás: A dátum napján „cikk címe” címmel megjelent cikkünkben abból az általunk csupán részben ismertett való tényből, hogy az felperes videójában elhangzottak szerint valaki magát felnőttnek kiadva beszélgetést kezdeményezett felperestől és ennek során intim képet is küldött neki, azt a hamis látszatot keltettük, hogy felperes ezzel a gyermekpornográfia bűncselekményét követte el.”

Kötelezte a cég1 Zrt.-t, mint az alperes kiadóját, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 200.000 forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget áfa mentesen. Felhívta az alperest, hogy 36.000 forint illetéket az állam javára az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napig fizessen be.

[2] A felperes keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése alapján bírálta el, a lefolytatott bizonyítási eljárás során megvizsgálta a perrel érintett cikket, a benne szereplő összevágott videófelvételt és a vágatlan felperesi YouTube-videót, a cikk megjelenését megelőző és követő, hasonló

tárgyú és témájú cikkeket.

[3] Nem vitatott tényként rögzítette, hogy a cikk alapját képező, három évvel korábbi esemény szerint a felperes magántermészetű chat beszélgetést folytatott egy fiatalemberrel, aki ismerkedési céllal kereste meg őt. A chatelés során a felperes intim fénykép küldésére ösztönözte a fiatalembert. Az sem képezte vita tárgyát, hogy a felperes az esetet követően a saját YouTube csatornáján egy részletes és hosszabb felvételt publikált, melyben beszámol az esetről, beszélgetőpartnerre újságíró újságíró (portál4). Ebben a videóban a felperes elmondja, hogy az üzenetváltás úgy történt, miszerint ráírt egy fiatalember, aki az Instagram fiókjának adatlapja szerint 18 év feletti volt, így válaszolt neki, beszélgetésük ismerkedési jellegű és szexuális töltetű volt. Nem tagadta, hogy a chat során arra kérte a fiatalembert, hogy beszéd helyett mutasson valamit, ami a kettejük közti kommunikációban egyértelmű utalás volt a beszélgetőpartner nemi szervére. A kommunikáció ezen részletét a portál dátum-i „cikk címe” című cikkében bemutatott képernyőfotók támasztották alá, ami a felperes által elmondottakkal nem áll ellentétben.

[4] Az ügy körülményeihez tartozóan kifejtette, miszerint az eset ismételt nyilvánosságra hozatalának apropója az volt, hogy a felperes vezető szerepet vállalt a dátum1-án lezajlott tüntetésen, ahol felszólalt a „kegyelmi ügy” néven országos nyilvánosságot kapott és kiemelkedő közérdeklődéssel övezett botrány kapcsán, melyben egy állami gondozott kiskorú sérelmére éveken keresztül elkövetett bűncselekmény jogerősen elítélt részese végrehajtási kegyelmet kapott. A felperes személye az addigi közismertségéhez képest újabb módon került a figyelem középpontjába. A közérdeklődés elsősorban a kegyelmi üggyhez és a mintegy százötvenezer fős tüntetéshez kapcsolódott, melynek egyik szervezője és fellépője volt a felperes, ami ismertségét növelte. A felperes addigi influenszeri tevékenysége közéleti jellegű volt ugyan, de nem korlátozódott a kegyelmi botrányra, a gyermekvédelemre. A tüntetés résztvevői nem kizárólag a felperes követői voltak, és nem feltétlenül a felperes miatt jelentek meg ott.

[5] A 2024. márciusában megjelent cikkek kifejezetten a felperes tüntetéssel kapcsolatos tevékenységére vonatkoztak, azzal álltak összefüggésben, összevetve a gyermekvédelmi célért való kiállását és a három évvel korábban vele történt esetet, amikor kiskorútól kért pornográf intim fotót. Az alperesi cikk számonkéri a felperesen, hogy kiskorúak szexuális kihasználását ellenző demonstrációt szervez, azon felszólal, miközben maga is ilyen cselekményt folytatott korábban. Ehhez kapcsolódik a felperesre vonatkozó azon közlés, hogy kiskorú személyt akart rábírní a nemi szervét ábrázoló pornográf felvétel küldésére, mely hír alkalmas a felperes hitelességének aláaknázására a pedofília állami kezelése (kegyelem biztosítása ilyen bűncselekmény részese számára) miatt tartott tüntetésen kifejtett szerepvállalása kapcsán. Ebből következően a cikk tágabb értelmezési tartománya a tüntetés és a kegyelmi botrány, valamint a felperes azzal kapcsolatos közéleti szerepvállalása, ami alkalmat adott az alperesi és más sajtószervek számára, hogy a felperesre vonatkozó információt hozzanak nyilvánosságra.

[6] A fentiek okán nem találta elfogadhatónak az alperes azon védekezését, mely szerint a felperes kiskorúval folytatott üzenetváltása szempontjából nincs relevanciája annak, amit a felperes korábban hosszabb videóban hozott nyilvánosságra, miszerint nem tudott a chatpartner kiskorúságáról, illetve a rendelkezésére álló információnak utánanézett, mielőtt a fiatalnak válaszolt, vele üzenetváltásba bonyolódott. Az üzenetváltás évekkal korábban történt, azt követően a felperes részletes videóban foglalkozott az esettel, bemutatta a beszélgetést, azt egy újságíró is áttekintette, és ott igazolta a felperes által magyarázatként előadottakat. Utóbb, a tüntetés alkalmával ugyanakkor az alperes (és más sajtószervek) irrelevánsnak tekintették a történet ezen keretezését. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint ez önmagában is ellentmond a gyors, hiteles, pontos tájékoztatás követelményének, mely az Smtv. 10. §-ában foglaltak szerint a médiarendszer egészének feladata. A cikk keletkezésekor már ismert volt a felperes álláspontja, azt a YouTube videó tartalmazta is. Az alperes a videóról tájékoztat is a cikkben, azonban azt úgy tárta az olvasói elé, hogy az összevágott videó semmilyen módon ne fejezze ki a felperes magyarázatát a fénykép küldésének lényeges körülményeiről. A gyors, hiteles és pontos tájékoztatás követelményét a jelen esetben az jelentené, ha a sajtószerv az olvasó elé tárná az eddig feltárható körülményeket, köztük az érintett álláspontját, annak érdekében, hogy az olvasó eldönthesse, milyen véleményt alakít ki a történetekről.

[7] A videó lényeges tartalmának elhallgatása a valós tény, miszerint a felperes intim fénykép küldésére ösztönzött egy fiatalembert, abban a hamis színben tünteti fel, mintha a csevegés alkalmával tudta vagy tudhatta volna, hogy chatpartnere kiskorú, és ennek ellenére, ennek ismeretében közeledett hozzá szexuális töltetű felszólítással. Nem derül ki a cikkből, hogy a csevegés során a felperes utánanézett a beszélgetőpartner adatlapja szerint megismerhető életkorának, azaz nem kívánt kiskorúval ismerkedni, és az sem, hogy az adatlap valótlanúságot tartalmazott az életkoráról. A felperes által csatolt cikkben bemutatott képernyőfotóból, ami az üzenetváltást mutatja be, mindez nem derül ki. Ugyanakkor az alperes a cikkben úgy fogalmaz, hogy a felperes beismerte egy videóban, hogy kiskorútól kért többször is pornográf fotókat, hogy dicsekedni kezdett a képekkel, majd megijedt, hogy kiderül a bűncselekmény, ezért próbálta egy videós beszélgetésben magyarázni, elkenni, kisebbiteni, másra fogni a történeteket. A továbbiakban úgy fogalmaz: „Íme a beismerő videó:”. Itt lehet megnézni a belinkelt videót, ami azonban az eredetinek az alperes által megvágott változata, és kizárólag olyan mondatokat mutat be a teljes felvételből, amelyek a kép kérésének tényszerű elismerését tartalmazzák, az egyéb körülményeket, a felperes magyarázatát nem. Mindez valóban azt fejezi ki a néző számára, hogy a felperes cinikus módon elismeri a gyermekpornográfia elkövetését, arról viszont nem szól, hogy miként magyarázza a történeteket.

[8] Az alperes tehát valós tény közölt abban a tekintetben, hogy a felperes egy kiskorú személytől kért intim fényképet, ugyanakkor az egyéb körülmények elhallgatásával azt abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes a Btk. 204. § (1) bekezdése a) pontja szerinti bűncselekményt követett el. Utalt rá, hogy a felperes tartott a bűncselekmény kiderülésétől, és

a Btk. vonatkozó paragrafusát is bemutatta a cikkben.

[9] Az elsőfokú bíróság kiemelte, miszerint helyesen mutatott rá a felperes a keresetlevelében arra, hogy a fenti bűncselekmény (18 év alatti személyről pornográf felvétel megszerzése, tartása) csak szándékosan elkövethető bűncselekmény, így feltétlenül releváns körülmény, hogy a felperes tudott vagy sem a kiskorú személy életkoráról, illetve tudhatott-e róla vagy sem. Amennyiben a felperes nem feltételelezhette, hogy a chatpartnere kiskorú, úgy a fénykép kérése kiskorútól szándékosan nem történhetett meg, az egyébként tényállásszerű cselekmény, nem valósít meg büntettet. Emellett az alperes beismerő videónak nevezi meg a felperes videója nyomán készített vágott videóanyagot, ezzel azt fejezve ki, hogy a felperes a bűncselekményt (benne a szándékossággal) beismerte. A felperes ugyanakkor nem ismerte be bűncselekmény elkövetését, csupán azt, hogy utóbb kiskorúnak bizonyult személlyel folytatott üzenetváltás során tőle intim fotót kért abban a hiszemben, hogy felnőttel ismerkedik. A videóján egy újságíró is megnézi a fiú Instagram profilját, mely nagykorúságot mutat, ami szintén azt támasztja alá, hogy az illető nagykorúnak adta ki magát. Az alperes által átalakított felperesi videóból azonban hiányzik ez a rész, így az olvasók nem szereznek tudomást erről a fontos körülményről.

[10] Megítélése szerint a felperes helyesen hivatkozott a Kúria Pfv.21.421/2013/8., 21.440/2021/4., 20.323/2019/5. számú ítéleteire, mint a bírói gyakorlat irányát kijelölő ítéletekre.

Ezek az ítéletek olyan ügyekben születtek, amelyekben ugyancsak elhallgatás folytán történt változtatás a megismerhető tényekről, a tények sajátos átcsoportosítása vezetett a valóság eltorzítására, mégpedig a valós tény hamis színben történő feltüntetésével.

[11] Mindezek alapján a kért helyreigazítás közzétételére kötelezte az alperest a felperes által megjelölt módon, mivel a közlemény szövege pontosan fejezi ki a hamis látszatkeltést, annak mibenlétét: azt, hogy a felperes gyermekpornográfia bűncselekményét követte el, és ezt beismerte, jóllehet ilyen nem történt, és az alperes indítványt sem tett arra, hogy ezt bizonyítsa. A kért szöveg alkalmazása a PK 15. számú állásfoglalás elveit juttatja érvényre. A közlemény megjelenítésének módja egybecseng a kialakult bírói gyakorlattal, mely szerint az internetes sajtótermék címlapján 24 órán keresztül legyen látható a helyreigazítás ténye, a címre kattintva közvetlenül váljon elérhetővé a helyreigazított cikk annak láthatóságáig. Így biztosítható leginkább, hogy az alperesi olvasótábor egésze tudomást szerezhessen a jogsértésről, a valós tényekről.

[12] A Pp. 83. § (1) bekezdésére és a Pp. 499. §-ának szabályozására tekintettel a pervesztes alperesért felelősséget viselő üzembentartót, a cég1 Zrt.-t kötelezte a költségviselésre. Az eljárás feljegyzett illetékét a pervesztes alperes terhére a Pp. 101. § (1)

bekezdése szerint állapította meg.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a főoldalon való közzététel időtartamának csökkentését, valamint az alperes által fizetendő perköltség összegének a mérséklését indítványozta. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontjaira alapította. Hivatkozása szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését.

[14] Fellebbezési álláspontja szerint a kifogásolt közlés nem kelt hamis látszatot, ezért sajtó-helyreigazításnak nincs helye. A perben nem volt vitás az, hogy a felperes pornográf felvételek megküldését kérte chatpartnerétől. Az sem volt vitás, hogy ezen képek megküldését úgy kérte, hogy nem győződött meg a küldő fél életkoráról. Ténykérdés, miszerint a felperes elismerte, hogy a képeket küldő fél kiskorú volt. A cikk nem kelt hamis látszatot, a fentieket közli tényszerűen. Nem állít olyat, hogy a felperes bűncselekmény elkövetését ismerte el, hanem annak beismerésére hivatkozik, hogy pornográf felvételek küldését kérte egy kiskorútól. Ebből kifolyólag hibás az elsőfokú ítélet következtetése, mivel nincs olyan elhallgatott tény, ami miatt a felperest hamis színben tüntette volna fel.

[15] Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség összegét eltúlzottnak tartotta, tekintettel arra, hogy az ügyben egy tárgyalás került megtartásra, továbbá az ügy megítélése egyszerű, így a felperes részére megállapított ügyvédi munkadíj összegének mérséklése indokolt. E körben hivatkozott a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 6. §-ában foglaltakra, továbbá arra a bírói gyakorlatra, amely figyelembe veszi, hogy a hasonló perekben rutinos jogi képviselőknek jóval kevesebb időráfordítás szükséges a feladatuk ellátására. A felperes jogi képviselője gyakorlott és tapasztalt ügyvédnek számít a hasonló perekben, így az általa kifejtett munka jellege és mennyisége két ügyvédi munkaóránál magasabb teljesítés megállapítását nem indokolja. A peres eljárásokban kérhető ügyvédi óradíjra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése iránymutató jelentőséggel bír. A megállapított 200.000 forint ügyvédi munkadíj a felperes által előterjesztett beadványok száma, terjedelme, valamint az eljárás során megtartott tárgyalások száma alapján egyáltalán nem áll összhangban a perben kifejtett munkatevékenységgel, ezért annak nagyfokú mérséklése indokolt. Megjegyezte továbbá, hogy a felperes a jelen perben sérelmezett közlés vonatkozásában az alperes kiadójának érdekeltségébe tartozó www.portál5, valamint www.portál7 oldalon megjelent cikkek vonatkozásában is indított sajtó-helyreigazítási pert, a felperest ezen perekben ugyanaz a jogi képviselő képviselte, mint a jelen eljárásban. Az általa benyújtott iratok tartalmilag szinte azonosak a jelen eljárásban benyújtott iratok tartalmával, így értelemszerűen kevesebb munkaórát igényelt azok elkészítése a jogi képviselő részéről.

Kiemelte továbbá, hogy a sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyezteti a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését, továbbá az olvasók megfelelő tájékoztatását. A sajtó nem vitásan alkotmányos feladatát teljesíti azzal, hogy a

társadalom egésze szempontjából lényeges kérdésekben tájékoztatást ad az olvasók széles rétege számára. A sajtó szerepe nem kerülhető meg a közgondolkodás alakításában, a társadalom tudatosságának előkészítésében, ezt a szerepet az eltúlzott perköltség nagy mértékben megnehezíti, az újságírók önkorlátozásra készíthetők, ami hosszútávon a sajtószabadság korlátozásával is jár.

[16] Fellebbezési ellenkérelmében felperes az elsőfokú határozat helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

[17] Az elsőfokú eljárásban előadottakat változatlanul fenntartva a fellebbezés kapcsán a következőkre hivatkozott. Az alperes állításával szemben nem állította, hogy pornográf felvételek megküldését kérte a chat-partnerétől. Sem a helyreigazítási kérelmének tartalma, sem pedig a cikkben megjelent chatüzenetek, az alperes által megjelentetett videófelvétel nem enged arra következtetni, mely szerint elismerte volna azt, hogy pornográf jellegű felvétel megküldését kérte az érintett személytől. A hivatkozott üzenetváltásból az nem állapítható meg, hogy milyen tartalmú képet kért, három év távlatából az üzenetváltás pontos tartalmára nem emlékszik, így nem is tett olyan nyilatkozatot, hogy pornográf jellegű képet kért volna. Mindez azonban a kereset elbírálásánál nem releváns, annak van jelentősége, hogy tisztában volt-e azzal, hogy a beszélgetőpartnere hány éves, figyelemmel a Btk. 204. § (1) bekezdésében foglaltakra.

Vitatott volt a perben, hogy kért volna intim képet a másik féltől, de nem ennek van relevanciája, hanem annak, hogy tudott-e arról, hogy az illető hány éves. Kifejezetten vitatta azt is, hogy nem győződött meg a küldő fél életkoráról. A tőle elvárható módon a számára rendelkezésre álló információból azt állapította meg, hogy az érintett fél nagykorú, az pedig nem értékelhető a terhére, hogy a másik fél hazudott neki. Azt ismerte el, hogy utólag derült ki számára az, hogy az érintett fél kiskorú volt. Az alperesi cikkben felhasznált videójában éppen azt állította, hogy a hivatkozott beszélgetéskor ő kifejezetten úgy tudta, hogy az érintett fél nagykorú, mert így szerepelt a profilján.

[18] Az alperesi cikk nem tényszerűen közli a történeteket, miután elmulasztotta a büntetőjogi szempontból releváns körülmény ismertetését, a történetek egyes részleteit kiragadva, másokat pedig elhallgatva úgy tálalta az olvasóknak, hogy az alkalmas legyen annak a látszatnak a keltésére, hogy gyermekpornográfia bűncselekményt követett el.

[19] A cikk azt állítja személyéről, hogy gyermekpornográfia gyanúja vetült rá. Ezt az állítását chatüzenetekkel és a felperesi videó részletével – mint „beismerő videó” – kívánta alátámasztani. A chatüzenetek kapcsán visszautalt arra, hogy azokból nem derül ki az, hogy milyen fotót kért az érintett személytől, tehát ezen üzenetek eredendően nem alkalmasak az alperesi állítás alátámasztására. Ezen túlmenően a bizonyítékként megjelölt videó a három

évvel ezelőtti videójából önkényesen kiragadott részletekből került összeillesztésre. Más bizonyítékot annak alátámasztására, hogy elkövette a gyermekpornográfia bűncselekményét, a cikk nem sorakoztat fel. Mindebből következően a kereset elbírálásakor azt, hogy a cikk hamis látszatot keltett-e, a felperesi videó, az alperesi videó és az alperesi cikk szöveges tartalmának összevetéséből, valamint az ezekből származó információból szükséges megállapítani. Álláspontja szerint a hamis látszat megvalósulásában annak van kiemelkedő jelentősége, hogy míg maga nyilvánosságra hozta, addig az alperes elhallgatta, ráadásul manipulatív módon azt, hogy nem hogy nem tudott arról, hogy az érintett személy kiskorú, hanem kifejezetten úgy tudta, hogy elmúlt 18 éves. Ennek a körülménynek pedig azért van jelentősége, mert azt a bűncselekményt, amit az alperes a személyének tulajdonít, csak szándékosan lehet elkövetni, azaz az elkövetőnek tudnia kell arról, hogy a másik fél kiskorú.

[20] A perköltségre irányuló fellebbezés tekintetében arra hivatkozott, hogy az általa felszámított 200.000 forint összegű perköltség éppen annak okán került más perekhez képest kedvezőbb mértékben megállapításra, mert több egymással egyező tárgyú per van folyamatban. A sajtó-helyreigazítási eljárás lefolytatásáért, a keresetlevél benyújtásáért és a tárgyaláson való részvételért felszámított 200.000 forint nem tekinthető eltúlzottnak. Az alperesi sajtószerv által hivatkozott működési veszély kapcsán egyrészt hivatkozott arra, hogy az alperesi kiadótársaság köztudomásúan a kormányzati médiabirodalom egyik vezető szervezete, így működése finanszírozására gyakorlatilag végtelen közpénzforrás áll rendelkezésre, másrészt kizártnak tartotta azt, hogy a kiadó működését a 200.000 forintos perköltség bármilyen mértékben megérintené. Mindemellet, ha perköltségfizetési kötelezettségei veszélyeztetik az alperesi kiadó működését, akkor a cikkek nyilvánosságra hozatalát megelőzően kell elgondolkodni a megfelelő minőségű munkavégzésről.

[21] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[22] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre a fellebbező alperes sem hivatkozott. Felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti gyakorolta. A Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[23] Az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdésének szabályozása alapján abból kellett kiindulni a kereseti kérelem tükrében, hogy a helyreigazításra alapot adó sérelem adott esetben a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával megvalósult-e.

[24] A hamis színben feltüntetés során a való tények közlésére úgy kerül sor, hogy az olvasó valótlan információhoz jut. A valós, de hiányos közlés esetében a sérelem az információk helytálló megértéséhez szükséges, valós tények elhallgatásán alapul, a való tények elhallgatása és a tartalmi szempontból fogyatékos közzététele okán a közölt tartalom téves következtetés levonására ad alapot. A való tények hamis színben feltüntetésének eredményeként az érintett személyre vonatkozó eredeti jelentéstartalom elvész, vagy megváltozik, félreérthetővé válik.

[25] A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a perbeli esetben a sajtó-helyreigazítás feltétele a hamis látszatkeltés okán megvalósult. A kifogásolt közlés, bár valós tényt állított, a teljes valóság elhallgatásával azonban az olvasót valótlan konklúzió levonására készítette. Az alperesi sajtószerv elhallgatta azt a tényadatot, hogy a felperes a chatpartnerének életkoráról a lehetőségekhez képest kívánt meggyőződni, nem szerezhette tudomást arról, hogy az illető kiskorú. Mindezt annak ellenére így tálalta, hogy a felperes videófelvételt tett elérhetővé a nyilvánosság számára, melyben elmondta, hogy valaki magát felnőttnek kiadva, az egyik közösségi portálon beszélgetést kezdeményezett vele és intim fotót küldött. Maga abban a hiszemben volt, hogy ez a személy nagykorú, később derült ki, hogy ezt a személyt valaki lefizette azért, hogy úgy járjon el, ahogyan aztán eljár. A videóban újságíró, a portál4 újságírója maga mondta el, hogy hallotta a hangfelvételt és látta a megkereső személy profilját, ami a felperes állítását támasztotta alá. Az alperesi sajtószerv azonban ezt a videót manipuláltan összevágva használta fel annak alátámasztása érdekében, hogy a felperes gyermekpornográfiát követett el, mivel kiskorútól kért és kapott intim fotót, amivel megvalósította a Btk. irányadó tényállását. Elhallgatta azt a tényadatot, hogy a felperes nem tudott arról, hogy az őt megkereső személy valójában nem volt 18 éves, így szándékosság hiányában kizárható a büntetőjogi felelőssége.

[26] Fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság jogszerűen kötelezte az alperest a kért helyreigazítás közzétételére.

[27] A főoldalon való közzététel időtartamának leszállítása iránti fellebbezési kérelmét az alperes nem indokolta, a másodfokú bíróság csupán utal arra, hogy az elsőfokú bíróság által meghatározott 24 óra időtartam a bírói gyakorlatnak mindenben megfelel, az a sajtó-helyreigazítási igény céljának eléréséhez indokolt és szükséges.

[28] Nem találta alaposnak a másodfokú bíróság a perköltség leszállítására irányuló fellebbezési kérelmet sem. A felperes által becsatolt ügyvédi megbízási szerződés II. pontjában foglaltak szerint az elsőfokú eljárás során ellátott jogi képviselő díjazása összesen 200.000 forint. A sajtó-helyreigazítás iránti eljárás lefolytatásáért – beleértve mind a pert megelőző kötelező eljárást, mind a peres eljárás lebonyolítását – kikötött 200.000 forint összegű ügyvédi munkadíj eltúlzottnak nem tekinthető. A felperes és a jogi képviselője között

létrejött megbízási szerződésben meghatározott díjazásban a felperes és jogi képviselője megállapodtak, a fél a perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint. Az elsőfokú bíróság a felszámított perköltségről a Pp. 82. § (1) bekezdése alapján döntött, a pervesztes felet a Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a felmerült perköltségének megtérítésére. A felszámított perköltség összegének mértékére vonatkozóan a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja volt irányadó. A 2. § (2) bekezdése alapján a bíróság a kikötött ügyvédi munkadíjat kivételes esetben mérsékelheti, amennyiben a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj között aránytalanság áll fenn, indokolási kötelezettség mellett. Adott esetben a felperest képviselő ügyvéd által ténylegesen elvégzett tevékenység és a megbízási szerződésben kikötött ügyvédi munkadíj között aránytalanság nem volt megállapítható. A jogi képviselő a megbízási szerződésben vállalt kötelezettségeit ellátta, az előzetes eljárást lefolytatta, a keresetlevelet megszerkesztette, a tárgyaláson részt vett, ellenkérelmet terjesztett elő, a határidőket betartotta, így a kikötött összeg leszállítására a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget. Adott esetben a perképviselő ellátása nem óradíjon alapuló elszámoláson alapult, így annak további jelentősége az ügyvédi munkadíj mértékének meghatározásánál nem volt, hogy a felperesi képviselő gyakorlottsága és a hasonló tartalommal megjelent cikkek okán indított eljárások miatt a tevékenység ellátása kevésbé volt időigényes. A kikötött munkadíj mértéke pedig a piaci viszonyokkal, illetőleg a józan ésszel ellentétes nem volt.

[29] A rendelet 2. § (2) bekezdésében foglalt feltételeken alapuló mérséklést az adott ügy konkrét peradatai indokolhatják, konkrétan az ügyvéd tényleges tevékenységének aránytalansága, óradíjas elszámolás esetén a piaci viszonyokkal kirívóan ellentétes mértékű óradíj mértéke, a peres eljárásra fordított idő aránytalansága, illetőleg az egyösszegben kikötött munkadíj aránytalansága. Nincs ugyanakkor helye a konkrétumok nélküli általánosságok alapján történő mérséklésnek, illetve azon körülmény értékelésének sincs helye, hogy a sajtószerv perköltségfizetési kötelezettsége működését mennyiben veszélyeztetheti, az mennyiben készítheti az újságírókat önkorlátozásra.

[30] A Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező alperes üzemeltetője a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére is köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján, tekintettel az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontjára, 46. § (1) bekezdésére és 62. § (1) bekezdés f) pontjára. A másodfokú eljárásban a felperesnek a fellebbezési ellenkérelem elkészítéséért egy munkaóra elszámolása mellett merült fel költségigénye, így a megbízási szerződés II. pontja alapján 40.000 forint összegű munkadíjra jogosult, melyet a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében a pervesztes alperest üzemeltető gazdasági társaság visel [Pp. 499. § (1) bekezdése].

[31] Tájékoztatja a cég1 Zrt.-t, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre

kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. október 3.

Dr. Hercsik Zita s.k.

a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k. Dr. Kisbán Tamás s.k.

bíró bíró